

Farizeji očitajo Jezusu

12 Toda vino je farizeje ustrezno podžgalo, in nameravali so se besedno spopasti z Menoj. Tedaj je vstal pismouk, se precej predrzno postavil Predme in rekel: »Mojster, povej nam torej, s katero močjo delaš svoje očitne čudeže?«

13 Jaz sem rekel: »Povedal vam bom - toda še prej Mi morate odgovoriti na vprašanje: Ali je Janezovo pridigo in krst določil Bog ali pa sta oba povsem človeško delo?«

14 Pismouk ni vedel, kaj naj odgovori. Kajti mislil si je: Če bom rekel: To je določil Bog, mi bo rekel: Zakaj mu pa potem niste verjeli?, in če bom rekel: 'Bila sta človeško delo,' bo gostilničar in jutri tudi ves kraj proti nam. Vsi so namreč imeli Janeza za preroka, ki ga je obudil Bog.

15 Šele čez čas je pismouk odgovoril: »Mojster, tega ne vemo, zato ti ne morem odgovoriti niti z da niti z ne.«

16 Jaz pa sem rekel: »Potem ti tudi Jaz ne morem odgovoriti, s katero močjo opravljam svoje čudeže, in tako smo si torej bot!«

17 Nato je pristopil k Meni še neki farizej in rekel: »Mojster, o tebi smo slišali že marsikaj, med drugim tudi to, da bo po tebi zasnovano kraljestvo Božje na zemlji. S svojimi dejanji pričuješ o sebi samem, da si tisti, ki ga po stari obljubi pričakujejo vsi judje. Glej, tudi mi bi radi verjeli vate, toda povej nam, kako in kdaj bo Božje kraljestvo prišlo med ljudi te zemlje?«

18 Jaz sem odgovoril: »Tako kot si to predstavljate vi, prav gotovo ne!«

19 Nato se je oglasil pismouk: »Torej drugače?«

20 Jaz sem rekel: »Božje kraljestvo ne bo prišlo z nekakšnim zunanjim truščem, in ljudje ne bodo govorili: 'Glejte, tukaj ali tam je!', kajti Božje kraljestvo ni kraljestvo materije, temveč kraljestvo duha; in ker je Bog sam v Sebi pravečni in najčistejši duh, tudi Njegovo kraljestvo ni namenjeno telesu, temveč človekovi duši in duhu in kot takšno bo zasnovano na tej zemlji. Duša in duh pa prebivata v človeku in ne zunaj njega, zato je lahko Božje kraljestvo samo v človeku; ko pa bo prišlo k človeku, se ga bo ta zavedal samo v sebi in ne zunaj sebe.« (Luka 17,20 in 21)

21 Farizeji niso vedeli, kaj naj odgovorijo na te Moje besede, in so se vrnili k mizi.

22 Gostilničar pa se je skrivoma zelo veselil, da sem farizejem zaprl usta, in naročil, naj na našo mizo prinesejo novo, najboljše vino, in Mi rekel: »Jejte in pijte, kolikor se vam ljubi; zapitek gre tokrat na moj račun!«

23 Tako smo dobro razpoloženi jedli in pili.

24 Ko so farizeji to videli, so se še bolj razjezili in glasno pripominjali: »In to naj bo mesija, ki ga je Bog poslal na ta svet! Kako samo žre in pije z učenci vred! Poleg tega tudi vemo, da se brati s cestninarji, pogani in drugimi grešniki in je kruh z neumitimi rokami, zato naj dela še tako številne čudeže, pa vanj ne bo verjel noben pravi pismouk in farizej!«

25 Nato se je oglasil gostilničar: »Do tega Mu gotovo ni veliko! In če je On Gospod - in

to zdaj tudi jaz verjamem -, potem Mu kot v Sebi najpopolnejšemu Božjemu duhu niti ni treba ravnati po naših posvetnih pravilih, temveč se moramo mi ravnati po tistih, ki nam jih bo dal On!«

26 Farizeji so odgovorili: »Kar nam govoriš, nas ne jezi, ker pač vemo, da si ti bolj Samarijan kakor jud; jezi nas zgolj to, da s svojim naukom in dejanji zapeljuje številne jude in se izdaja za nekaj, kar ne more biti, ker se v marsičem ne drži Mojzesovih postav!«

27 Vstal sem in resno rekel (Jaz): »S čim naj primerjam to sprevrženo ljudstvo? Janez ni pil in ni jedel skoraj nič drugega kakor kobilice in divji med ter živel strogo spokorniško, pa so rekli: 'Kakšen hinavec in svetohlinec!' To pa so rekli, ker jim je Janez očital brezbožnost in obilo grehov, zato so tudi pripravili Heroda do tega, da ga je vrgel v ječo in nato dal obglaviti.

28 Jaz pa jem in pijem, nisem noben pobožnjakar in zapečkar, do vsakogar sem prijazen in pomagam vsakomur, ki pride k Meni, verjame Vame in Me prosi za pomoč, oni pa pravijo: 'Kakšen pijanec in požeruh, prijatelj grešnikov, cestninarjev in poganov je in se ne drži Mojzesovih postav!'

29 Kaj pa pravila, ki jih učijo: 'Kar daruješ kot žrtveni dar, ti koristi bolj, kakor če bi častil očeta in mater!⁵? Ali takšna pravila ne odpravljajo Božjih postav in ne trpinčijo ljudi s predpisi, ki so jih tempeljski duhovniki postavili v dobro svojih trebuhov? Zato pa bo nekoč prišlo nadnje tudi toliko več prekletstva! Ljudem nalagajo neznosna bremena, sami pa ne mignejo niti z mezincem! Za velik žrtveni dar obljublajo dolge molitve, te pa potem prepustijo podrejenim služabnikom, da jih brezsrčno in nesmiselno na ves glas prav priskutno drdrajo pred prevaranimi in zaslepljenimi ljudmi. Ali niso podobni tistim, ki precejajo muhe, pri tem pa govtajo kamele?

30 Da, da, kruh jedo z umitimi rokami, toda njihovo srce je polno prostaštva in umazanije. Podobni so fino in umetelno pobeljenim grobovom, polnim trohnobe in smradu. Če človek je kruh z neumitimi rokami, ga to ne onesnaži - še najmanj tedaj, če ni imel niti priložnosti, da bi si jih prej umil; toda laž, prevara, zavist, pohlep, žretje in požrešnost, nadutost, sovraštvo, jeza, nečistovanje, vlačuganje, zakonolomstvo in zanikanje Boga pa samo po sebi onesnažijo vsega človeka in iz njega ustvarjajo otroka pekla!«

31 Ko so farizeji to slišali, so se skrajno razjezili, vstali od mize in zapustili sobo, tega pa smo bili vsi zelo veseli.

32 Gostilničar je prišel k Meni in se Mi ni kar mogel zahvaliti, da sem farizejem tako odkrito zalučal resnico v obraz, pa tudi vsi Moji učenci so Me hvalili.

33 Nazadnje je gostilničar dejal: »O Gospod in Mojster, zaradi tega Tvojega govora

bo morda kateri od teh farizejev vendarle imel boljše mnenje o Tebi?«

34 Jaz sem odgovoril: »Prej boš spral deset temnopoltih do belega, kakor da bi se kateri od teh iztirjencev spreobrnil in spokoril! Človek, v katerem so se skopost, zavist in gospodovalnost pregloboko ukoreninile, se bo le težka poboljšal. Toda zdaj naj kar tuhtajo; jutri je še en dan, ko bo tudi mogoče kaj storiti!«

[Jakob Lorber](#)

[Jenzov veliki evangelij](#)

[knjiga 9, 67](#)